

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0024 van 30 maart 2011
in de zaak 2010/0684/SA/3/0631

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Greg JACOBS
kantoor houdende te 1831 Diegem, De Kleetlaan 12A
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te 9820 Merelbeke , [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jacqueline MEERSMAN
kantoor houdende te 9000 Gent, Willem Tellstraat 22

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 23 juli 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 3 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke van 2 maart 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een machineloods, een rundveestal, een bergplaats, een mestvaalt en de

aanleg van bijkomende verharding, met uitsluiting van het in de aanvraag vermelde item 'sleufsilos', wat niet aangeduid werd op het plan.

Het betreft een perceel gelegen te 9820 Bottelare, [REDACTED] zn. en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 november 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Caroline VAN DEN BERGH die loco advocaat Greg JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Jacqueline MEERSMAN die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 12 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 22 oktober 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 6 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een machineloods, een rundveestal, een bergplaats, een sleufsilos en een mestvaalt + de aanleg van een bijkomende verharding”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in agrarisch gebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 november 2009 tot en met 23 december 2009, worden 179 bezwaarschriften ingediend.

De Vlaamse Milieumaatschappij verleent op 4 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

*Het project wordt **voorwaardelijk gunstig** geadviseerd mits rekening gehouden wordt met de volgende voorwaarde(n):*

- *De infiltratievijver dient een buffervolume van minstens 21.600 liter te kunnen vergen boven het normale peil van de vijver en dient een infiltratieoppervlakte van minstens 30 m² te hebben.*

...”

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 11 december 2009 een gunstig advies uit.

Op 17 februari 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke een ongunstig preadvies:

“ ...

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen over een eerder ingediende aanvraag (ref. 2002/0072) een ongunstig standpunt heeft ingenomen.

Overwegende dat- rekening houdend met het continuïteitsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur- een nieuwe beoordeling van het dossier kan en moet worden gerelateerd aan eventuele aanpassingen die aan het dossier zijn aangebracht of aan een gewijzigde ruimtelijk- planologische of wetgevende context.

Overwegende dat de aanvragers op 9 september 2009 een nieuwe aanvraag hebben ingediend, waarbij de destijds ingediende plannen werden aangepast en het dossier op verschillende punten werd verduidelijkt (o.m. door en meer gedetailleerde omschrijving van de op de betrokken locatie te vestigen activiteiten, een duidelijker beeld op de aan te brengen veranderingen, waterafvoervoorzieningen, groenaanplantingen en te gebruiken materialen)...

Overwegende dat - wat de strikt juridisch-planologische beoordeling betreft- het college op basis van de nieuwe, bij de aanvraag gevoegde verantwoordingsnota en refererend aan eerder andersluidende uitspraken van hogere overheden, inzonderheid het ministerieel besluit van 19 februari 2004, en op basis van het advies ‘gemotiveerd advies geïntegreerd agrarisch bouwen’ van 26 oktober 2009 van de provincie Oost-Vlaanderen (dienst landbouw en platteland) en het gunstig advies van het agentschap duurzame landbouwwontwikkeling Oost-Vlaanderen van 11 december 2009, kan aannemen dat de betrokken activiteit (gemengd bedrijf, bestaande uit loonwerk, veeteelt en akkerbouw) als een para-agrarische activiteit te beschouwen, die overeenkomstig artikel 11.4.4 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen principieel kan worden toegelaten in landbouwgebied. De bezwaren die in die zin zijn geformuleerd (strijdigheid met de gewestplan bestemming/industriële karakter van het bedrijf), worden bijgevolg niet bijgetreden.

...

Overwegende dat –wat de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening en de inplanting in het landschap betreft- het college vaststelt dat het aanvraagdossier duidelijk is verbeterd, o.m. doordat werd afgestapt van de inplanting van één monoliet blok in het landschap en dat er ruimere aandacht werd besteed aan materiaalkeuze en groenaanplantingen (o.a. de aanplanting van een hoogstammige boomgaard).

Overwegende dat de voorliggende aanvraag, wat de nieuw voorgestelde inplanting, terreinbezetting, bouwvolume en bouwhoogte betreft, niettemin als onvoldoende wordt beschouwd om het eerder door het college ingenomen ongunstig standpunt inzake de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening en de goede plaatselijke aanleg te wijzigen. De bezwaren en opmerkingen daarover kunnen op dat punt dan ook worden bijgetreden.

Overwegende dat het college bijgevolg het eerder door haar ingenomen standpunt aanhoudt en de aanvraag ongunstig adviseert.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 26 februari 2010 een gunstig advies:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling –als uitvoering van art. 1.1.4 van de codex gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen- houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

- Het betreft een agrarisch bedrijf dat in overeenstemming is met de bestemming van het gebied
- de inplanting gebeurt langs de voldoende uitgeruste gemeenteweg Gentbos. Het verkeersgenererend effect van het bedrijf is beperkt (4 à 5 voertuigbewegingen per dag)
- De schaal van het bedrijf is kleiner dan die van het nabij gelegen serrecomplex en is door de vormgeving, configuratie van de gebouwen en het materiaalgebruik in overeenstemming gebracht met de architectonische eigenheid van de agrarische bedrijfsgebouwen in Vlaanderen.
- De voorgestelde landschappelijke inkleding met een boomgaard, goed gelokaliseerde beperkte groenschermen, draagt bij tot een landelijke integratie bij het noordelijk gelegen groengebied zonder ernstige weerslag op bestaande zichtlijnen.
- Door de ruime afstanden tot de dichts bij gelegen woongebieden wordt het woonklimaat van die gebieden niet in het gedrang gebracht.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving...

BESCHIKKEND GEDEELTE

ADVIES

Gunstig met uitsluiting van het in de aanvraag vermelde item ‘sleufsilos’ (niet aangeduid op het plan)

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke weigert op 2 maart 2010 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen:

“ ...

Overwegende dat – wat de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening en de inplanting in het landschap betreft – het college vaststelt dat het aanvraagdossier duidelijk is verbeterd, o.m. doordat werd afgestapt van de inplanting van één monoliet blok in het landschap en dat er ruimere aandacht werd besteed aan materiaalkeuze en groenaanplantingen (o.a. de aanplanting van een hoogstammige boomgaard).

Overwegende dat de voorliggende aanvraag, wat de nieuw voorgestelde inplanting, terreinbezetting, bouwvolume en bouwhoogte betreft, niettemin als onvoldoende wordt beschouwd om het eerder door het college ingenomen ongunstig standpunt inzake de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening en de goede plaatselijke aanleg te wijzigen. De bezwaren en opmerkingen daarover kunnen op dat punt dan ook worden bijgetreden.

...

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning omdat de voorliggende aanvraag, wat de nieuw voorgestelde inplanting, terreinbezetting, bouwvolume en bouwhoogte betreft, als onvoldoende wordt beschouwd om het eerder door het college ingenomen ongunstig standpunt inzake de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening en de goede plaatselijke aanleg te wijzigen.

...”

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 29 maart 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 26 mei 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen met de volgende motivering:

“ ...

De goede ruimtelijke ordening

De bouwplaats is gelegen ten noorden van het landelijk woonlint langsheen de Rood Beeldenstraat en rechtover een groot serrebedrijf. De voorgestelde inplanting van de loodsen langs de voorliggende weg is de meest aangewezen inplantingsplaats op het perceel

Het betreft een familiaal landbouwbedrijf (3 arbeidskrachten uit hetzelfde gezin). Door de specificiteit van de aangevraagde activiteiten, inzonderheid de loonwerken, vindt het merendeel van de activiteiten niet op het bedrijf zelf plaats, maar worden deze extern uitgeoefend. Het aantak voertuigbewegingen blijft volgens de aanvrager beperkt tot gemiddeld ca. 4 à 5 voertuigbewegingen per dag. De (permanente) activiteiten op het bedrijf zelf beperken zich tot het houden van een 20-tal runderen. Het bedrijfsperceel wordt dan ook voornamelijk gebruikt voor de opslag van landbouwmateriaal en materieel hetgeen niet als hinderlijk kan worden weerhouden.

...

Het bouwterrein is net buiten de contouren van het BPA Gentbis gelegen, zodat geen strijdigheid hiermee kan vastgesteld worden. Dit bijzondere plan van aanleg legt de openheid van het plangebied planmatig vast. Er wordt in dit ontwerp, dat buiten het plangebied met voornoemd bpa gehouden werd. Zo wordt aangesloten bij de bestaande wegenis en bebouwing zodat het ruimtegevoel voor de omwonenden behouden blijft.

Voor de vormgeving en integratie van het bedrijf werd mede beroep gedaan begeleid op de provinciale dienst Landbouw en Platteland dat adviezen verstrekt inzake geïntegreerde agrarisch bouwen. De uitvoering met baksteen (groot formaat) en afwerking met houtprofielplaten zorgen voor een landelijke uitstraling kleiner dan die van het nabij gelegen serrecomplex. Verder zijn de vormgeving en de configuratie van de gebouwen in overeenstemming met de architectonische eigenheid van de agrarische bedrijfsgebouwen in Vlaanderen. De voorgestelde landschappelijke inkleding met een boomgaard, en goed gelokaliseerde beperkte groenschermen, draagt bij tot een landelijke integratie bij het noordelijk gelegen groengebied zonder ernstige weerslag op ebstaande zichtlijnen. Het voorstel om op geïntegreerde wijze aan erfbeplanting te doen kan bezwaarlijk appellant ten kwade geduid worden. In deze omgeving worden de openruimte kamers vaak afgeboord of doorsneden met bomenrijen en –groepen, zodat de voorgestelde landschapsintegratie niet als vreemd zal ervaren worden.

Het bouwterrein is op ca. 300 m van het Habitatrichtlijngebied () gelegen. Er blijft voldoende afstand ten opzichte van het Gentbos behouden. Tussen het Habitatrichtlijngebied en het bouwterrein bevindt zich een serrecomplex en een ruime, onbebouwde, maar actief bewerkte agrarische zone, zodat door de voorgenomen nieuwe inplanting geen aanzienlijke negatieve gevolgen op het functioneren van het Habitatrichtlijngebied te verwachten vallen. Volgens de biologische waarderingskaart wordt de bouwplaats niet als waardevol aanzien en vallen geen negatieve effecten te verwachten.

Het bouwterrein is gelegen langs de gemeenteweg Gentbos. Deze weg is voorzien van een kws-verharding en is uitgerust met alle nutsvoorzieningen. De ontsluiting van de bedrijfsexploitatie zelf met de landbouwvoertuigen zal evenwel gebeuren langs de Poelstraat. Deze straat is een voldoende brede openbare weg, eveneens voorzien van de nodige verhardingen en nutsvoorzieningen en hierdoor geschikt is voor de doorgang van grote landbouwmachines. Om de Poelstraat te bereiken, wordt gebruik gemaakt van de bestaande voetweg nr. 25, die momenteel reeds wordt benut als doorsteek voor landbouwvoertuigen (uitgerust met een tractorsluis). Op die manier kan de gemeenteweg gevrijwaard worden van bijkomend landbouwverkeer, wat de verkeersafwikkeling ten goede komt. Het landbouwverkeer dat door de aanvragers wordt gegenereerd, interfereert op die manier ook niet met het verkeer van de nabijgelegen serrebedrijf aan de gemeenteweg , zodat geen gevaarlijke verkeerssituaties kunnen ontstaan

...
Het nieuwe complex zal door opstelling, uitvoering en bepaling verwijzen naar traditionele hoevegebouwen met landschappelijk aangenaam beeld. De gebouwen zijn duidelijk gestructureerd ingeplant, hetgeen een overzichtelijk geheel geeft en zal zorgen voor een efficiënte uitbating. Ze kunnen moeilijk als visueel hinderend worden beschouwd te meer omdat op de achtergrond van het gezichtsveld een groot serrecomplex staat en een aantal versnipperd ingeplante woningen. Het serrecomplex ligt op amper 100m van de bouwplaats van deze aanvraag en is van schaal beduidend groter.

Reuk en lawaaihinder zijn niet eigen aan een zetel van een bedrijf met de bestemming 'landbouwloonwerk' en in beperkte mate 'rundveehouderij'. Van geurhinder kan moeilijk sprake zijn gezien de mestvaalt overdekt is en geïntegreerd in het gebouw. De dichtste woningen langs de situeren zich op ± 250 m van de bouwplaats en de dichtste woningen langs de situeren zich op ± 370 m van de bouwplaats zodat mogelijke hinder beperkt zal zijn, en de maat van normale burenhinder voor percelen grenzend aan agrarisch gebied niet zal overstijgen. Het woonklimaat van de woongebieden zal niet in het gedrang worden gebracht.

Deze nieuwe vestiging wordt aanzien als een verantwoorde bedrijfsverplaatsing van een leefbaar bedrijf dat hierdoor de noodzakelijke expansie kan realiseren zonder afbreuk te doen aan een goede en efficiënte landinrichting.

*Er wordt vastgesteld dat de in de titel vermelde sleufsilo niet voorzien is op het plan en derhalve geen deel uit maakt van de aanvraag, noch deel kan uitmaken van de vergunning
...”*

Na de eerste tussenkommende partij te hebben gehoord op 25 mei 2010, beslist de verwerende partij op 3 juni 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en motiveert dit als volgt:

“ ...

De goede ruimtelijke ordening

De bouwplaats is gelegen ten noorden van het landelijk woonlint langsheen de [REDACTED] en rechtover een groot serrebedrijf. De voorgestelde inplanting van de loodsen langs de voorliggende weg is de meest aangewezen inplantingsplaats op het perceel

Het betreft een familiaal landbouwbedrijf (3 arbeidskrachten uit hetzelfde gezin). Door de specificiteit van de aangevraagde activiteiten, inzonderheid de loonwerken, vindt het merendeel van de activiteiten niet op het bedrijf zelf plaats, maar worden deze extern uitgeoefend. Het aantak voertuigbewegingen blijft volgens de aanvrager beperkt tot gemiddeld ca. 4 à 5 voertuigbewegingen per dag. De (permanente) activiteiten op het bedrijf zelf beperken zich tot het houden van een 20-tal runderen. Het bedrijfsperceel wordt dan ook voornamelijk gebruikt voor de opslag van landbouwmateriaal en materieel hetgeen niet als hinderlijk kan worden weerhouden.

...

Het bouwterrein is net buiten de contouren van het BPA Gentbis gelegen, zodat geen strijdigheid hiermee kan vastgesteld worden. Dit bijzondere plan van aanleg legt de openheid van het plangebied planmatig vast. Er wordt in dit ontwerp, dat buiten het plangebied met voornoemd bpa gehouden werd. Zo wordt aangesloten bij de bestaande wegenis en bebouwing zodat het ruimtegevoel voor de omwonenden behouden blijft.

Voor de vormgeving en integratie van het bedrijf werd mede beroep gedaan begeleid op de provinciale dienst Landbouw en Platteland dat adviezen verstrekt inzake geïntegreerde agrarisch bouwen. De uitvoering met baksteen (groot formaat) en afwerking met houtprofielplaten zorgen voor een landelijke uitstraling kleiner dan die van het nabij gelegen serrecomplex. Verder zijn de vormgeving en de configuratie van de gebouwen in overeenstemming met de architectonische eigenheid van de agrarische bedrijfsgebouwen in Vlaanderen. De voorgestelde landschappelijke inkleding met een boomgaard, en goed gelokaliseerde beperkte groenschermen, draagt bij tot een landelijke integratie bij het noordelijk gelegen groengebied zonder ernstige weerslag op ebstaande zichtlijnen. Het voorstel om op geïntegreerde wijze aan erfbeplanting te doen kan bezwaarlijk appellant ten kwade geduid worden. In deze omgeving worden de openruimte kamers vaak afgeboord of doorsneden met bomenrijen en –groepen, zodat de voorgestelde landschapsintegratie niet als vreemd zal ervaren worden.

Het bouwterrein is op ca. 300 m van het Habitatrichtlijngebied ([REDACTED]) gelegen. Er blijft voldoende afstand ten opzichte van het Gentbos behouden. Tussen het Habitatrichtlijngebied en het bouwterrein bevindt zich een serrecomplex en een ruime,

onbebouwde, maar actief bewerkte agrarische zone, zodat door de voorgenomen nieuwe inplanting geen aanzienlijke negatieve gevolgen op het functioneren van het Habitatrichtlijngebied te verwachten vallen. Volgens de biologische waarderingskaart wordt de bouwplaats niet als waardevol aanzien en vallen geen negatieve effecten te verwachten.

Het bouwterrein is gelegen langs de gemeenteweg Gentbos. Deze weg is voorzien van een kws-verharding en is uitgerust met alle nutsvoorzieningen. De ontsluiting van de bedrijfsexploitatie zelf met de landbouwvoertuigen zal evenwel gebeuren langs de Poelstraat. Deze straat is een voldoende brede openbare weg, eveneens voorzien van de nodige verhardingen en nutsvoorzieningen en hierdoor geschikt is voor de doorgang van grote landbouwmachines. Om de [REDACTED] te bereiken, wordt gebruik gemaakt van de bestaande voetweg nr. 25, die momenteel reeds wordt benut als doorsteek voor landbouwvoertuigen (uitgerust met een tractorsluis). Op die manier kan de gemeenteweg [REDACTED] gevrijwaard worden van bijkomend landbouwverkeer, wat de verkeersafwikkeling ten goede komt. Het landbouwverkeer dat door de aanvragers wordt gegenereerd, interfereert op die manier ook niet met het verkeer van de nabijgelegen serrebedrijf aan de gemeenteweg [REDACTED], zodat geen gevaarlijke verkeerssituaties kunnen ontstaan

...

Het nieuwe complex zal door opstelling, uitvoering en bepaling verwijzen naar traditionele hoevegebouwen met landschappelijk aangenaam beeld. De gebouwen zijn duidelijk gestructureerd ingeplant, hetgeen een overzichtelijk geheel geeft en zal zorgen voor een efficiënte uitbating. Ze kunnen moeilijk als visueel hinderend worden beschouwd te meer omdat op de achtergrond van het gezichtsveld een groot serrecomplex staat en een aantal versnipperd ingeplante woningen. Het serrecomplex ligt op amper 100m van de bouwplaats van deze aanvraag en is van schaal beduidend groter.

Reuk en lawaaihinder zijn niet eigen aan een zetel van een bedrijf met de bestemming 'landbouwloonwerk' en in beperkte mate 'rundveehouderij'. Van geurhinder kan moeilijk sprake zijn gezien de mestvaalt overdekt is en geïntegreerd in het gebouw. De dichtste woningen langs de [REDACTED] situeren zich op ± 250 m van de bouwplaats en de dichtste woningen langs de [REDACTED] situeren zich op ± 370 m van de bouwplaats zodat mogelijke hinder beperkt zal zijn, en de maat van normale burenhinder voor percelen grenzend aan agrarisch gebied niet zal overstijgen. Het woonklimaat van de woongebieden zal niet in het gedrang worden gebracht.

Deze nieuwe vestiging wordt aanzien als een verantwoorde bedrijfsverplaatsing van een leefbaar bedrijf dat hierdoor de noodzakelijke expansie kan realiseren zonder afbreuk te doen aan een goede en efficiënte landinrichting.

Er wordt vastgesteld dat de in de titel vermelde sleufsilos niet voorzien is op het plan en derhalve geen deel uit maakt van de aanvraag, noch deel kan uitmaken van de vergunning

Besluit:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door de heer [REDACTED] en de heer en mevrouw [REDACTED], wordt ingewilligd.

Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend met uitsluiting van het in de aanvraag vermelde item 'sleufsilos', wat niet aangeduid werd op het plan.

..."

Dit is de bestreden beslissing. Tegen de bestreden beslissing werd, benevens de voorliggende vordering, op 22 juli 2010 een beroep tot vernietiging ingeleid door de heren ■■■■, ■■■■, ■■■■ en ■■■■. Deze zaak is bij de Raad bekend onder het rolnummer 2010/0720/A/3/0654.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 25 juni 2010. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing werd ingesteld met een aangetekende brief van 23 juli 2010, zodat aangenomen mag worden dat het beroep tijdig werd ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij:

“ ...

Dat eerste verzetdoende partij rechtstreeks uitzicht heeft op de zone waar de dubbele loods van verzoekers opgetrokken zullen worden betekent evenwel niet dat hij daar “hinder of nadeel” van ondervindt in de zin van de wet.

2.a. De woning van eerste verzetdoende partij is een oude vierkanthoeve. Het oude woonhuis werd geannexeerd aan de oude koeienstal en die verbouwd werd tot leefruimte. De woning staat vlak naast een groot serrecomplex, een groothandel in ■■■■ van ■■■■ aan ■■■■. Dit serrecomplex is 117 lang en 83 meter breed en dus veel groter en omvangrijker dan het project van verzoekers (stuk 3b, 4a en 4b). De Gewestelijk Stedenbouwkundig ambtenaar heeft dit uitdrukkelijk bevestigd in diens verslag.

De voordeur en de oorspronkelijke oprit van de woning van de eerste verzetdoende partij geeft uit op de straat en paalt aan dit serrecomplex (stuk 5: foto van huidige voordeur en luchtfoto van deze woning voor de verbouwing waaruit blijkt dat enkel de koeienstal paalde aan de percelen van verzoekers). De verbouwde koeienstal en de achterliggende tuin van eerste verzetdoende partij grenst aan het perceel van verzoekers.

De tuin en de woning is omringd met een groenhaag van 2 meter hoog (stuk 5: foto) waarin verzetdoende partij aan de achterzijde een kijkgat gemaakt heeft waardoor hij vanuit de verbouwde koeienstal rechtstreeks uitzicht heeft op het perceel van verzoekers en op de woning aan het ■■■■ en de loods van het Ministerie van landbouw (stuk 13: foto).

Eerste verzetdoende partij moeilijk kan voorhouden dat hij hinder of nadelen zou ondervinden van een landbouwloods achter de groenhaag rond zijn tuin, terwijl hij vooraan uitzicht heeft op een serrecomplex dat veel omvangrijker is.

Daarenboven blijkt uit het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat verzoekers veel aandacht hebben besteed aan de integratie van het bouwwerk in het

landschap zowel wat de materiaalkeuze betreft als de aanplanting van een hoogstammige boomgaard, een streekeigen haag. Ook wat de hoogte van het bouwwerk betreft werd rekening gehouden met de in het Vlaams landschap gebruikelijke bouwtrant zodat het project perfect inpast in de omgeving.

*2.b. De woning van eerste verzetdoende partij staat daarenboven in **agrarisch gebied, geschikt voor landbouw in de ruime zin.** (stuk 6: foto gewestplan).*

De eerste verzetdoende partij heeft zijn woning recent aangekocht. Het immense serrecomplex bestond toen al. Het gewestplan is niet gewijzigd en toen de eerste verzetdoende partij zijn woning aankocht wist hij dat hij een woning aankocht in agrarisch gebied. Eerste verzetdoende partij wist bijgevolg heel goed wat het risico is om te gaan wonen in een agrarisch gebied en waar alles in functie van de landbouw staat. Hij wist en kon weten dat hij niet alleen zou kunnen geconfronteerd worden met gewassen en dieren maar ook met landbouwmachines en stallen en loodsen dienstig voor de landbouw.

In tegenstelling tot gebieden die als landschappelijk waardevol agrarisch gebied worden gekwalificeerd en waarbij het uitzicht op bepaalde plaatsen als “waardevol” wordt bestempeld, is dit in casu helemaal niet het geval. Eerste verzetdoende partij kan niet vragen dat verzoekers op hun perceel enkel gewassen telen of koeien laten lopen omdat het mooier oogt.

Eerste verzetdoende partij heeft daarenboven een kijkgat gemaakt in de groen haag en zo zelf een uitzicht gecreëerd heeft. Zijn zicht is ook nu niet onbelemmerd aangezien aan het gentbos 2 gebouwen staan en een loods van het Ministerie van landbouw.

...

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat uit het inleidend verzoekschrift genoegzaam blijkt dat de verzoekende partij moet aangemerkt worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO. In zoverre de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift onder andere verwijst naar mogelijke visuele hinder, geluidshinder, geurhinder en stofhinder maakt de verzoekende partij immers voldoende aannemelijk dat zij zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen, in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO, voldoende concreet omschreven en valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De verwijzing van de tussenkomende partijen naar het serrecomplex dat paalt aan de voorzijde van het perceel van de verzoekende partij en de omstandigheid dat het bouwwerk zich omwille van de materiaalkeuze zou integreren in het landschap doen hieraan geen afbreuk. In zoverre de tussenkomende partijen tot slot verwijzen naar de aan te planten hoogstammige boomgaard, evenals de op te richten groenschermen om het ontbreken van eventuele visuele hinder te benadrukken, is de Raad van oordeel dat hieruit veeleer het tegendeel dient afgeleid te worden.

De exceptie kan derhalve niet worden aangenomen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 2° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat het verzoekschrift in strijd is met het artikel 4.8.16, §3 VCRO. Zij stelt het volgende:

“ ...

Indien deze feitelijke gegevens niet of niet correct werden weergegeven in het verzoekschrift dient op basis van artikel 4.8.17, §2 VCRO te worden beslist dat het beroep onontvankelijk is.

In casu wordt de provincie Oost-Vlaanderen als verweerder aangeduid. Dit is niet het correcte vergunningsverlenende bestuursorgaan ex artikel 4.7.21, §1 VCRO. Het is steeds de deputatie van de provincieraad van de territoriaal bevoegde provincie dewelke een beslissing neemt over stedenbouwkundige aanvragen in tweede administratieve aanleg.

De deputatie van Oost-Vlaanderen is in de onderhavige procedure niet als vergunningsverlenend bestuursorgaan aanwezig, zodat zij niet bij machte is haar belangen te verdedigen.

Huidig beroep van verzoeker voldoet niet aan de wettelijke vereisten van Artikel 4.8.16, §3 VCRO en is dienvolgens onontvankelijk.

...”

Beoordeling door de Raad

Met de verwerende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in de aanhef van het inleidend verzoekschrift de ‘provincie Oost-Vlaanderen, vertegenwoordigd door de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen’ inderdaad aanduidt als verwerende partij. De Raad stelt daarnaast vast dat in het inleidend verzoekschrift het voorwerp van de vordering voldoende duidelijk wordt omschreven. Meer specifiek richt de verzoekende partij haar beroep tegen: ‘het Besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 3 juni 2010 houdende het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een machineloods, een rundveestal, een bergplaats, een mestvaalt, evenals de aanleg van een bijkomende verharding op een terrein gelegen te Bottelare, kadastraal gekend [REDACTED]’ zodat geen onduidelijkheid kan bestaan omtrent de identiteit van de verwerende partij. De verwerende partij is de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen, zijnde de auteur van de bestreden beslissing en niet de provincie Oost-Vlaanderen als dusdanig.

De Raad beschikt, met het oog op de aanduiding van de verwerende partij, bovendien over een inquisitoriale bevoegdheid zodat niet de verzoekende partij doch wel de Raad de verwerende

partij aanduidt. De Raad heeft op 15 september 2010 en middels de in artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO bedoelde betekening in de voorliggende zaak de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen aangeduid als verwerende partij. De deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen kan gegeven het voorgaande dan ook niet nuttig aanvoeren dat zij niet als 'vergunningverlenend bestuursorgaan' in de procedure aanwezig zou zijn en aldus niet bij machte is haar belangen te verdedigen. De aard en de omvang van de door de verwerende partij ingediende nota betreffende de vordering tot schorsing doen eerder tot het tegendeel besluiten.

De door de verwerende partij ingeroepen exceptie kan dan ook niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

" ...

Het hoeft weinig betoog dat de inplanting van dergelijk grootschalig bedrijf in een thans open, zeer rustig en ongeschonden open gebied, het leefklimaat van de omwonenden – en niet in het minst dat van verzoeker- zal aantasten.

Verzoeker heeft thans nog een rechtstreeks uitzicht op een uitgestrekt open gebied.(zie stuk 6 t.e.m. 8) Hetzelfde geldt voor een groot aantal andere omwonenden wiens eigendom paalt of uitkijkt op het betreffende terrein. Er bestaat dan misschien niet zoiets als een subjectief recht op een open of ongeschonden uitzicht, doch hier gaat het om meer dan een subjectief recht. Het open karakter van het gebied werd immers door de verschillende besturen bestempeld als zijnde van algemeen belang, want bijdragend tot het behoud van de goede plaatselijke aanleg.

Thans een grootschalig bedrijf midden in het gebied inplanten, en vlak voor de neus op nauwelijks 50 meter van de woning van verzoeker en zijn familie- zij kijken rechtstreeks uit op de gevels 4 en 6 van de aanvraag- getuigt niet van goede ruimtelijke ordening en brengt de harmonieuze en landelijke plaatselijke aanleg in het gedrang.(zie foto's stuk 6)

Het feit dat er volgens de plannen voorzien wordt in het aanleggen van een boomgaard die duidelijk een bufferfunctie krijgt toont aan dat zelfs de aanvrager van oordeel is dat de inplanting van het bedrijf storend werkt voor de omgeving en een buffering vereist.

Bovendien kan redelijkerwijze niet voorbijgegaan worden aan de hinder die zal veroorzaakt worden door de exploitatie van het bedrijf. Gelet op het niet grondgebonden karakter van de activiteiten zal er zich aanzienlijke verkeersdrukke voordoen door het dagelijks aan- en afrijden (van 's ochtends zeer vroeg tot 's avonds laat) van zware

landbouwvoertuigen die op- en afgehaald worden door landbouwers uit de omgeving. De hinder (hoofdzakelijk geluidshinder en stofhinder) die daarmee dagelijks zal veroorzaakt worden is veel groter dan die van een doorsnee grondgebonden landbouwbedrijf.

Ook dit hinderaspect werd destijds reeds als een weigeringsmotief gehanteerd.

...

Er valt niet in te zien waarom een ander standpunt zou kunnen worden ingenomen ten aanzien van de door de inrichting veroorzaakte hinder omdat de voorgestelde activiteiten (loonwerkersbedrijf) ongewijzigd zijn ten aanzien van de vorige aanvraag, met dit verschil dat huidige aanvraag nog grootschaliger uitvalt dan voorheen het geval was.

Ook de gemeente was naar aanleiding van de vorige aanvraag reeds van oordeel dat de inrichting de ruimtelijke draagkracht van de omgeving overstijgt en bijgevolg niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. (zie pag. 3 – stuk 2) Daarmee wordt impliciet bevestigd dat de hinder die door dergelijk bedrijf (visuele hinder ten gevolge van imposante karakter evenals geluidshinder, geurhinder en stofhinder verbonden aan het niet grondgebonden en industrieel karakter van de activiteiten) niet binnen aanvaardbare perken kan gehouden worden.

Het feit dat maar liefst 179 bezwaren werden ingediend in het kader van het openbaar onderzoek wijst erop dat de vrees van verzoeker rechtmatig is.

De tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning strekt verzoeker dan ook tot een ernstig nadeel. Dit nadeel is bovendien moeilijk te herstellen.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

In casu faalt verzoeker om aannemelijk te maken dat de uitvoering van de bestreden beslissing een ernstig nadeel in zijn hoofdte zou teweegbrengen.

Het verzoekschrift vermeldt:

“Het hoeft weinig betoog dat de inplanting van dergelijk grootschalig bedrijf in een thans open, zeer rustig en ongeschonden open gebied, het leefklimaat van omwonenden – en niet in het minst dat van verzoeker – zal aantasten.”

Dit kan geenszins als afdoende concreet en persoonlijk nadeel worden beschouwd.

Verzoeker werpt vervolgens op dat hij “thans nog een rechtstreeks uitzicht op een uitgestrekt open gebied” heeft, en verder dat “ een grootschalig bedrijf midden in het gebied inplanten, en vlak voor de neus op nauwelijks 50 meter van de woning van verzoeker en zijn familie...- niet getuigt van goede ruimtelijke ordening en brengt de harmonieuze en landelijke plaatselijke aanleg in het gedrang”.

Dergelijke bewoordingen zijn zeer vaag en duiden eerder op een geschonden algemeen belang dan op een persoonlijk belang.

De mogelijkheid tot de bouw van een (para-)agrarisch bedrijf in agrarisch gebied is het gevolg van de bestemming van het gebied zoals ingekleurd op het geldende gewestplan,

en niet het gevolg van de huidige bestreden beslissing. Het op vandaag beoogde project is principieel en wettelijk vergunbaar.

De vermeende hinderaspecten dienen aangemerkt te worden als ene gevolg van de ligging van de woning van verzoeker. Zijn zonevreemde woning is volgens het gewestplan gelegen in agrarisch gebied. Verzoeker kan aldus niet verwachten dat hij geen enkele hinder ontvangt van zone-eigen agrarische activiteiten.

De door de verzoeker opgeworpen hinderaspecten zijn bovendien niet ernstig.

Verzoeker stelt dat hij stof- en lawaaihinder zal ondervinden door het aan- en afrijden van zware landbouwvoertuigen van begunstigden van de vergunning.

Dit argument is een louter hypothetische stelling en kan niet weerhouden worden. Het betreffende landbouwbedrijf stelt zoals vermeld slechts 3 personen (van hetzelfde gezin) tewerk. Aangezien slechts 2 personen (de vader en de zoon) met zwaar materieel verplaatsingen moeten uitvoeren in het kader van het loonwerkersbedrijf, is het niet aannemelijk dat dit een grote verkeershinder met zich zal meebrengen.

Verzoeker toont eveneens niet aan (vermeldt zelfs niet) dat de voorgehouden hinderaspecten een gevolg zouden zijn van de onmiddellijk tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Dit is evenwel vereist om tot een schorsing te kunnen beslissen.

Voor de goede orde wordt er op gewezen dat de stedenbouwkundige vergunning slechts kan worden uitgevoerd eens de voor dit project vereiste milieuvergunning wordt verleend (artikel 4.5.1, §2, 2de lid VCRO).

Bij het onderzoek in het kader van de beoordeling van de milieuvergunning worden de eventuele hinderaspecten van de exploitatie ernstig onderzocht. Wanneer de milieuvergunning toegekend wordt kan er redelijkerwijze vanuit worden gegaan dat er voor de omwonenden geen bovenmatige hinder zal worden ondervonden. Mocht de milieuvergunning worden geweigerd, dan komt huidige stedenbouwkundige vergunning eveneens te vervallen (artikel 4.5.1, §2, 3de lid VCRO).

...

Bij het onderzoek in het kader van de beoordeling van de milieuvergunning worden de eventuele hinderaspecten van de exploitatie ernstig onderzocht. Wanneer de milieuvergunning toegekend wordt kan er redelijkerwijze vanuit worden gegaan dat er door de omwonenden geen bovenmatige hinder zal worden ondervonden. Mocht de milieuvergunning worden geweigerd, dan komt huidige stedenbouwkundige vergunning eveneens te vervallen (artikel 4.5.1, §2, 3^e lid VCRO).

..."

Het verzoekschrift tot tussenkomst van de tussenkomende partijen bevat geen specifieke repliek betreffende het door de verzoekende partij ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*

2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan bovendien ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadelen die zij met voorliggende vordering wenst te voorkomen, voert de verzoekende partij aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het *‘leefklimaat van de omwonenden- en niet in het minst dat van de verzoeker’* zal aantasten. Meer specifiek wijst de verzoekende partij op de *‘verkeersdrukte, visuele hinder ten gevolge van imposante karakter evenals geluidshinder, geurhinder en stofhinder verbonden aan het niet grondgebonden en industrieel karakter van de activiteiten’*.

De Raad is van oordeel dat de beoordeling van de ernst van de door de verzoekende partij ingeroepen nadelen, met name de geur-, stof- en geluidshinder, niet los kan gezien worden van de omstandigheid dat de verzoekende partij, die woonachtig is in een agrarisch gebied, wist, minstens vermocht te weten, dat zij kon geconfronteerd worden met hinder die als inherent aan (para-)agrarische activiteiten kan beschouwd worden. Nog los van de vraag of de aangehaalde hinderaspecten (geur, stof en geluid) derhalve niet het gevolg zijn van de toekomstige exploitatie van het betrokken bedrijf, veeleer dan van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, is de Raad van oordeel dat de ernst van vermelde hinderaspecten pas de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen wanneer zou blijken dat zij – gegeven de zuiver agrarische bestemming van het gebied – als kennelijk overdreven en onredelijk dienen aangemerkt te worden. De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij onvoldoende concrete en precieze gegevens aanreikt die de Raad toelaten te onderzoeken of de aangehaalde hinderaspecten (geur, reuk en stof) inderdaad de grens van het aanvaardbare zullen overschrijden en aldus het leefklimaat van de verzoekende partij zullen verstoren. Eenzelfde vaststelling dient overigens gemaakt te worden ten aanzien van de door de verzoekende partij gevreesde verkeersdrukte. De uiteenzetting van de verzoekende partij maakt zulks alvast niet aannemelijk.

Voor wat de door de verzoekende partij ingeroepen visuele hinder betreft, meent de Raad dat de verzoekende partij wel kan bijgetreden worden en dat deze visuele hinder, gegeven de voorgenomen inplanting van de betrokken loodsen en ongeacht de aan te planten boomgaard en de op te richten groenschermen, wel als een voldoende ernstig nadeel kan ervaren worden. Zelfs al kan het open en ongeschonden karakter van het gebied waarop de verzoekende partij uitkijkt enigszins gerelativeerd worden. De Raad dient evenwel vast te stellen dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen dat vermeld nadeel ook moeilijk te herstellen is. De verzoekende partij, en dit geldt overigens ook voor de andere hinderaspecten die door de verzoekende partij als nadelig worden ervaren, beperkt zich kennelijk zonder meer tot de vaststelling dat de ingeroepen nadelen

moeilijk te herstellen zijn. Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, toont de verzoekende partij niet aan dat de ingeroepen nadelen ook moeilijk te herstellen zijn.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

VII. AMBTSHALVE MIDDEL

A. Vooraf

De omstandigheid dat de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet worden verworpen, staat er niet aan in de weg dat de Raad, teneinde de tegensprekelijkheid van het debat te garanderen, de partijen reeds in de huidige stand van het geding, om redenen van proceseconomie en in afwachting van de fixatie van de zitting waarop het beroep tot vernietiging zal behandeld worden, de mogelijkheid biedt te antwoorden op het hierna geformuleerde ambtshalve middel dat de Raad, gelet op artikel 4.8.3, §2 VCRO en onverminderd de eventuele gegrondheid van de door de verzoekende partij ingeroepen middelen, ten aanzien van de bestreden beslissing in overweging neemt.

B. Schending van 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.

Eerste onderdeel

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de deputatie haar beslissing over het ingestelde beroep neemt op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

In het licht van de formele en materiële motiveringsplicht, vereist artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO dat uit de bestreden beslissing zelf moet worden kunnen afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of de deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en zich de motieven van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eigen heeft gemaakt.

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO veronderstelt met andere woorden dat zowel de feitelijk als de juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar worden opgenomen in de beroepsbeslissing zodat op basis van de beslissing zelf kan

nagegaan worden of de deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft genomen.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing kennelijk zonder meer en bovendien uitsluitend in algemene bewoordingen verwijst naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en naar de omstandigheid dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar tevens aanwezig was op de hoorzitting van 25 mei 2010. Rekening houdend met wat hoger werd gesteld kan zulks echter niet volstaan

De Raad kan dan ook niet nagaan of de verwerende partij haar beslissing daadwerkelijk op grond van vermeld verslag heeft genomen en hierbij eventueel andersluidende overwegingen op afdoende wijze heeft weerlegd. Aldus schendt de bestreden beslissing artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, evenals de materiële motiveringsplicht.

Tweede onderdeel

Aangezien uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of zij daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werd genomen, minstens dat niet kan worden vastgesteld of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van vermeld verslag, en dit ongeacht de aard en de draagwijdte ervan, schendt de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel.

Opdat de verwerende partij een zorgvuldige beslissing zou kunnen nemen, dient zij de aanvraag aan een eigen, zorgvuldig en afdoende onderzoek te onderwerpen. Gelet op artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO kan niet worden betwist dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar hierbij een essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect van het dossier is.

De omstandigheid dat de verwerende partij in de bestreden beslissing middels een stijlformule verwijst naar het bestaan van een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar volstaat niet en doet geen afbreuk aan wat hoger werd vastgesteld.

De bestreden beslissing is derhalve kennelijk onzorgvuldig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De Raad verzoekt de verwerende partij, de tussenkomende partijen en de verzoekende partij om met een aanvullende nota en binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest, te antwoorden op het in onderdeel VI. geformuleerde ambtshalve middel.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 maart 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER